

poljoprivrednog fakulteta u Osijeku i 2 Šumarskog fakulteta. Svake godine društvo boravkom u Opatiji na Seminaru nagrađuje 6 najboljih studenata zaštite bilja: 3 Agronomskog fakulteta u Zagrebu, 2 Poljoprivrednog fakulteta u Osijeku i jednog šumara. Nagrada je to onim najboljima, a svima nama mogućnost da ih upoznamo i porazgovaramo s njima.

Radni je dio ali isto tako i onaj dio u kome se kolege susreću u razgovorima i ugodnom druženju protekao je na visokoj razini i u veselju i radosti uzajamnog druženja.

Po završetku jednog Seminara čeka nas drugi, novi Seminar ali i brojne aktivnosti unutar Društva koje će novi članovi Upravnog odbora na čelu sa svojom predsjednicom profesoricom Renatom Bažok obavljati sa puno entuzijazma, radosti i odgovornosti.

A mi se svi vidimo na 58. Seminaru biljne zaštite, uskoro, već slijedeće godine.

Prof. dr. sc. Jasminka Igrc Barčić

NAGRAĐENI

ANTE GRUBIŠIĆ, dipl. ing.

„Kamen, smokve, Neretva, sve to ima zemlja ta, moja Hercegovina“. Nedostaje vinova loza, nedostaje kristalno čista, mirisna kapljica vina, osmjesi dragih, voljenih ljudi i to je onda ljubav, ljubav koju za sve to ima Ante Grubišić. Rođen je u Imotskom jednog prosinca, jedne godine kao četvrto, najmlađe dijete u obitelji Grubišić. Osnovnu je školu pohađao u Gorici, gimnaziju u Grudama, a poljoprivredni fakultet u Sarajevu.

1989. godina donijela je tri velike stvari u njegov život: diplomirao je, oženio se i zaposlio u poljoprivrednom kombinatu „Imota“ na mjestu voditelja vinogradarstva. Drugog radnog dana koji je ujedno označio završetak berbe i početak fešte u počast tom događaju, iskusio je i vidio što znači ljudska sujeta, svađa, hijerarhija i što je u svemu tome mali čovjek, početnik, koji ne zna ni tko je, ni gdje mu je mjesto. Istovremeno je shvatio koja je razlika između škole i života. U školi je dobio lekciju a zatim su mu dali test. U životu je dobio test koji ga je naučio lekciji. Radio je u vinogradu i uglavnom se bavio vinom, ali i zaštitom vinograda.

2003. godine saznaje da Chromos Agro traži djelatnika za Dalmaciju, te odlučuje iskušati sreću. S Davorom Čovićem se kako sam kaže odmah dogovorio, no čekao ga je razgovor s generalnim direktorom. I tako je Ante jednog poslijepodneva krenuo na ugovoreni sastanak u Chromos i putem nazvao kolegu rekavši mu da ide na sastanak s generalnim. A ovaj ga upita: nosiš li odijelo i kravatu? Cesta, na pola puta do Zagreba, na meni traperice i tenisice – majko moja! Zagreb, 20.00 sati dućani otvoreni do 20.30. Ulet i kupovina – odijelo, kravata, cipele. Razgovor i uspjeh – Ante se i danas pita jel zbog odijela! Nije važno. I onda dani na novom radnom mjestu i pitanje kako ide? Ante odgovara: „posjetnice mi idu ko lude, podijelio sam svih 200, radite nove“.

Sretne dogodovštine utirale su put mukotrpnom Antinu poslu. Briga za zaštitu kultura diljem Dalmacije i Hercegovine, Antino kucanje na svaka vrata, bezbroj odgovora i stalno strpljivo tumačenje što napraviti kada i s čim.

Prolazeći poljima, voćnjacima, maslinicima i vinogradima, vozeći tisuće i tisuće kilometara Ante se svaki put uvjerio u istinu tvrdnje kako ono što čovjek nije iskusio nikada neće osjetiti na papiru. A on je uistinu osjetio i osjeća to još i danas. No još je važnije da to osjećaju i znaju tisuće onih koji neprestano zovu i pitaju za savjete u bilo koje doba dana ili noći, znajući da će uvijek naići na razumijevanje, dobru volju i još bolji savjet.

Razlika između uspješnih ljudi i onih drugih nije u nedostatku snage, ili u nedostatku znanja, već u nedostatku volje. A toga kolegi Grubišiću nikada ne nedostaje, Volja za poslom, komunikacijom s ljudima, rješanjem problema njegov je pokretač i moto. Citius, Altius, Fortius – Brže, više, jače!

U Opatiju na Seminare biljne zaštite dolazi od samog početka kada postaje i članom Društva. Društvu je nesebično pomagao svaki puta kada se za to ukazala prigoda u svakom pogledu. Dva je puta bio lokalni organizator naših stručnih ekskurzija—one u Međugorje i Hercegovinu i one na Pelješac. Bez njegove pomoći bilo bi puno teže organizirati ova putovanja jer Ante sve zna, a oni njega još i više. Sva su mu vrata otvorena i svuda je dobro došao.

Ipak njegov najveći uspjeh u životu susret je s Katom i student agronomije Toni, maturantica Ana, a kod kuće najmlađi Ivan.

Nitko ne može izbjeći da se rodi prosječan. No svatko može izabrati da ne bude običan. Ante je izabrao ovo drugo, a mi smo svi izabrali njega.

Prof. dr. sc. Jasminka Igrc Barčić

Mr. sc. ŽELJKO KAUZLARIĆ

Željko Kauzlarić rođen je 1961. godine u Belom Selu, općina Fužine. Osnovnu školu pohađao je u Vratima i Fužinama, a srednju CUO elektrotehničkih kadrova završio je u Rijeci 1980. godine. Iste godine upisao se na Šumarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu na kojem je diplomirao 1986.

Nedugo nakon diplomiranja zaposlio se kao pripravnik u tadašnjem Primorsko-goranskom šumskom gospodarstvu, OUR za uzgoj i zaštitu šuma. Kao mladi inženjer najduže je radio u Šumariji Fužine. Nakon osnutka Javnog poduzeća „Hrvatske šume“ (1991. godine) godinu je dana radio kao revirnik. U tom razdoblju stekao je dragocjeno iskustvo i dobro upoznao problematiku prebornih šuma. Nakon toga, imenovan je stručnim suradnikom za ekologiju šuma u Upravi šuma Delnice, a koncem 1996. povjerena mu je dužnost rukovoditelja Odjela za ekologiju i zaštitu šuma u toj upravi. Tu dužnost obavlja i danas. Prema tome Željko Kauzlarić radi na ekologiji i zaštiti šuma već punih 20 godina.

U tom razdoblju vrlo su važni njegovi radovi na utvrđivanju gustoće populacija jelovih i smrekovih potkornjaka, pogotovo u nekoliko gospodarskih jedinica u kojima je nastupilo katastrofalno sušenje jelovih stabala. Četiri godine pratio je oštećenost šumskih sastojina u skladu s metodologijom koja je

primjenjivana u većini europskih zemalja. U obradi te problematike sudjelovao je na znanstvenom projektu „Propadanje, obnova i zaštita šumskih ekosustava Hrvatske“. Isto tako predano je istraživao štete od puhova u šumama Gorskoga kotara, a rezultate toga dijela rada potvrdio je 2012. godine obranivši znanstveni magistarski rad naslova „Sivi puh (*Glis glis* L.) kao dio šumske zoocenoze ekosustava Gorskog kotara“. Tijekom svoje prakse Željko Kauzlarić redovito je priređivao važnije objekte studentima Šumarskog fakulteta za terensku nastavu iz zaštite šuma. U tom poslu angažirao se kao domaćin domaćim i stranim šumarima koji su boravili u Gorskom kotaru i zanimali se za zaštitu šuma.

Željko Kauzlarić u koautorstvu je objavio nekoliko znanstvenih radova. Od 2001. godine sudjelovao je na svim Seminarima biljne zaštite, i to osam puta s referatima. Za sudionike 48. seminara pripremao je stručnu ekskurziju u svezi s propadanjem jele na području šumarije Vrbovsko, ali se eskurzija nije mogla održati zbog vrlo teških zimskih nedaća.

Uzimajući u obzir aktivnosti Željka Kauzlarića na radnom mjestu i u nesebičnom trudu u radu HDBZ, dodijeljeno mu je zaslužen priznaje **Povelja uz brončanu plaketu.**

Ovom prilikom kolegi Željku Kauzlariću upućujem iskrene čestitke.

Prof. dr. sc. Milan Glavaš

“POLJOCENTAR“ KRIŽEVCI

Male prilike obično su početak velikih kompanija. Na čelu takvih tvrtki moraju biti ljudi koji imaju viziju, hrabrost i snagu. Ljudi koji shvaćaju kako se svijet danas kreće tako brzo da onaj tko kaže kako se nešto ne može napraviti vrlo brzo shvati da je netko drugi to već učinio. A onda si uvijek onaj drugi, onaj iza, onaj koji kreće prema začelju.

To zasigurno nije tvrtka Poljocentar iz Križevaca. Tvrtka je osnovana 1992. godine u Križevcima kao trgovačko društvo za trgovinu i usluge. Otvorena je poljolkarna i veleprodajni centar, a želja je bila kroz veleprodaju i maloprodaju kompletnog materijala za poljoprivredu ali i građevinskog materijala popuniti nedostatke koji su se osjećali u ovoj regiji. Početni dobri rezultati, ali i velike ambicije, entuzijazam i snaga vlasnika i čelne osobe Vladimira Maksića, rezultirali su proširenjem posla, otvaranjem novih poljolkarna i centara te zapošljavanjem većeg broja stručnjaka i ostalih djelatnika.

Entuzijazam je najveća imovina. Pobjeđuje letargiju, nesposobnost i nerad, a stvara novac, moć i utjecaj. Tim entuzijazmom, razumom i snagom Vladimir Maksić stvorio je imperij koji danas obuhvaća 30 maloprodajnih centara širom sjeverozapadne Hrvatske i zapošljava stotinjak djelatnika. Glavni je cilj svih zaposlenih u Poljocentru pružiti vrhunsku i najkvalitetniju uslugu poljoprivrednim proizvođačima. Kako bi to mogli ostvariti djelatnici neprestano prate aktualnu problematiku u poljoprivredi, novosti koje nudi agronomska struka i tržište. Poljocentar surađuje sa gotovo svim proizvođačima i distributerima sredstava za zaštitu bilja i ostalog poljoprivrednog

repromaterijala koji djeluju na tržištu Republike Hrvatske. Djelatnici Poljocentra neprestano nadograđuju znanje sudjelovanjem na stručnim predavanjima, seminarima i skupovima.

Od osnutka Hrvatskog društva biljne zaštite Poljocentar na čelu sa svojim vlasnikom i direktorom podupire Društvo u svakom pogledu. Djelatnici sudjeluju na Seminaru biljne zaštite, sponzor je podupirući Društvo kako materijalno tako i u svakom drugom obliku, a to mogu samo veliki ljudi, ljudi širokih pogleda i nezastrih obzora.

Kako bi došao do današnje pozicije Vladimir Maksić prošao je dugačak put, posut problemima, izazovima, rizicima. No uspjeh bez rizika isto je što i trijumf bez slave. A taj rizik ponekad donosi nevolje i nemogućnost poslovanja na razini kakvu bi očekivali i željeli, a ponekad prosperitet i napredak. No u svemu i u svakom trenutku najvažnije je motivirati ljude s kojima radiš i dati im podstrek, odabrati pravi put.

Tržište je kombinacija ponašanja tisuću ljudi koji reagiraju na informaciju, dezinformaciju i hir. Dezinformacije i hirovi mogu proći jednom, no točna informacija, pouzdanost i vjerodostojnost ostaju zauvijek. U današnjim uvjetima poslovanja, bespoštedne konkurencije i tržišta, najvrednije što čovjek ima vlastiti su ljudi, osobe s kojima radiš i dijeliš život. Manje je opasna vanjska konkurencija od unutarnje neučinkovitosti, nepristojnosti i loše usluge. Toga u Poljocentru na sreću nema. Zašto nema? Zbog neprijepornog zadovoljstva, odanosti i poštovanja prema jednoj osobi, osobi Vladimira Maksića.

Samo jednom živimo. No ako živimo ispravno kao on, i to je više nego dovoljno.

Prof. dr. sc. Jasminka Igrc Barčić

PRIPREMA RUKOPISA ZA ČASOPIS GLASILO BILJNE ZAŠTITE

UPUTE AUTORIMA

Glasilo biljne zaštite objavljuje stručne radove iz biljnoga zdravstva (fitomedicine) u poljoprivredi, šumarstvu, u zaštiti ukrasnoga bilja i srodnim područjima. U Glasilu biljne zaštite se tiskaju i znanstveni radovi (a2), pregledni radovi, kratka priopćenja. U posebnim rubrikama Glasilo tiska zanimljivosti, izvješća sa skupova, društvene vijesti, prikaze novih izdanja i slično.

Tekst članaka šalje se na CD-u i u tiskanom obliku na adresu: Agronomski fakultet - Zagreb, Zavod za poljoprivrednu zoologiju (Glasilo biljne zaštite) Svetošimunska 25, i na E-mail adresu glavnog urednika (bogdan.cvjetkovic@zg.t-com.hr).

Rad treba biti napisan u fontu Times New Roman, veličina slova 12, s razmakom linija 1,5. Stranice treba označiti rednim brojem. Članak ne smije imati više od 10 stranica (najbolje 5-7), uključujući tablice, slike i popis literature. Naslov rada je osobito je važan dio članka jer je njegov najuočljiviji i